

9. Rozhodnutie Súdu prvého stupňa, že v danom prípade neexistovali žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenú dôveru v súlad sporného daňového opatrenia s právnymi predpismi a boli by na prekážku vymáhania pomoci podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, je nesprávne. Rozhodnutie je deformované.

10. Rozhodnutie Súdu prvého stupňa, že v danom prípade nebola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, ktorá je na záväzku vymáhania pomoci podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, je nesprávne.

11. Súd prvého stupňa porušil procesno-právne predpisy týkajúce sa dokazovania rozhodnutím, že nenariadi predloženie určitých dokumentov Komisii, ktoré navrhoval odvolateľ ako dôkazy, a ktoré sa vo svetle odôvodnenia zamietnutia žaloby Súdom prvého stupňa ukázali byť podstatnými. Bolo porušené právo na spravodlivý proces, rovnosti účastníkov v konaní a práva na obranu.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Odvolanie podané 26. novembra 2009: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata rozšírená komora) z 9. septembra 2009 v spojených veciach T-227/01 až T-229/01 a T-265/01, T-266/01 a T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco a i./Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (v zastúpení: I. Sáenz-Cortabarría Fernández a M. Morales Isasi, abogados)

Ďalší účastníci konania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de

Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisia Európskych spoločenstiev a Comunidad Autónoma de la Rioja

Návrhy odvolateľa

— vyhlásiť odvolanie za prípustné a dôvodné,

— zrušiť napadnutý rozsudok;

— žalobe na prvom stupni vyhovieť, konkrétne zrušiť článok 3 sporného rozhodnutia,

— subsidiárne vrátiť vec na Súd prvého stupňa a prípadne mu uložiť vykonanie zamietnutého dokazovania,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania na prvom stupni, ako aj odvolacieho konania a Comunidad Autónoma de la Rioja, vedľajšieho účastníka konania, zaviazať na náhradu trov konania na prvom stupni.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Rozhodnutie Súdu, že v predmetnej veci neexistujú mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali dôveru v zákonnosť sporného daňového opatrenia a ktoré by odporovali vymáhaniu pomoci podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (¹) v spojení so zásadou ochrany legitímnej dôvery, je právne nesprávne. V konaní na prvom stupni sa skreslil predmet veci a porušila sa zásada kontradiktornosti. Porušila sa povinnosť odôvodnenia potvrdená judikatúrou. Súd nezohľadnil procesné predpisy o posudzovaní dôkazných prostriedkov a po obsahovej stránke nezohľadnil podklady nachádzajúce sa v spise.

Ani formálny rozdiel medzi sporným daňovým opatrením a opatrením prijatým na základe rozhodnutia 93/337 (²) ani skutočnosť, že Komisia mohla selektívne opatrenia odôvodniť aj na základe iných kritérií ak tých, ktoré sú vyslovene uvedené v rozhodnutí 93/337, a ani vyhlásenie nezlučiteľnosti v rozhodnutí 93/337 nepredstavovalo dostatočný dôvod na zamietnutie mimoriadnej okolnosti Súdom, ktorá sama alebo v spojení s inými okolnosťami v dotknutej veci bráni Komisii nariadiť vymáhanie pomoci, na ktoré sa vzťahuje sporné rozhodnutie.

Tým, že Súd považoval sporné opatrenia v spojených veciach T-30/01 až T-32/02 a T-86/02 až T-88/02 za neporovnateľné s v predmetnom konaní sporným daňovým opatrením na základe jeho techniky zdanenia a rozsahu výhod, skreslil predmet konania medzi účastníkmi, porušil zásadu kontradiktórnosti konania a okrem toho sa dopustil zjavného porušenia povinnosti odôvodnenia existujúcej v judikatúre, ktorú uviedol žalobca.

Súd právne nesprávne rozhodol, že správanie Komisie vzhľadom na oslobodenie od dane a/alebo na daňový dobropis za rok 1993 — ako to vyplýva z dokumentov nachádzajúcich sa v spise, ktoré Súd porušením procesných pravidiel nezohľadnil — nepredstavuje mimoriadnu okolnosť, ktorá odôvodňuje akúkoľvek oprávnenú dôveru v legitímnosť sporného daňového opatrenia, ktorá bráni vymáhaniu pomoci podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery.

- Súd nezohľadnil článok 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 v spojení so zásadou proporcionality, ktoré bráni nariadeniu vymáhania tej investičnej pomoci, ktorá neprekračuje najvyššiu možnú regionálnu pomoc.

Súd porušil zásadu proporcionality tým, že rozhodol, že Komisia túto zásadu neporušila, keď požadovala vymáhanie všetkých daňových dobropisov vo výške 45 % uskutočnených investícií poskytnutej pomoci a nie iba pomoc, ktorá prekračuje najvyššiu možnú regionálnu pomoc v Baskicku.

- Súd svojim uznesením zamietnuť odvolateľom na účely podania dôkazu ponúknuté predloženie určitých podkladov Komisie, ktoré sa so zreteľom na odôvodnenie zamietnutia žaloby Súdom javia ako podstatné na obranu jeho záujmov, porušil procesné pravidlá týkajúce sa dokazovania. Porušené bolo právo na spravodlivý proces, na rovnosť prostriedkov a právo na obranu.

Súd tým, že nezohľadnil ponúknutý dôkaz, porušil základné právo odvolateľa na spravodlivý proces, keďže zamietol vykonanie dôkazu podstatného pre odvolateľa, porušil jeho právo na obranu. Návrhy odvolateľa sa zamietli s tým odôvodnením, že nepodal dôkaz práve toho, čo chcel dokázať nevykonaným dôkazom: vyslovene konečné stanovisko Komisie k sťažnosti z roku 1994 proti daňovým ustanoveniam roku 1993 (okrem iného daňový dobropis), ktoré sa v podstate zhodovali so sporným opatrením, alebo, pokiaľ by sa tento dôkaz považoval za neposkytnutý, minimálne správanie Komisie, ktoré predstavuje mimoriadnu

okolnosť, keďže odôvodňovalo oprávnenú dôveru v legitímnosť daňových opatrení roku 1993 a tak viedla k prijatiu sporného daňového opatrenia.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001 s. 339).

(²) Rozhodnutie Komisie 93/337/EHS z 10. mája 1993 o právnej úprave daňovej pomoci pre investície v Baskicku (Ú. v. ES L 134, s. 25).

Odvolanie podané 26. novembra 2009: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata rozšírená komora) z 9. septembra 2009 v spojených veciach T-227/01 až T-229/01 a T-265/01, T-266/01 a T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava a Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco a iní/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (v zastúpení: I. Sáenz-Cortabarría Fernández a M. Morales Isasi, abogados)

Ďalší účastníci konania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisia Európskych spoločenstiev, Comunidad Autónoma de la Rioja

Návrhy odvolateľa

— vyhlásiť odvolanie za prípustné a dôvodné,

— zrušiť napadnutý rozsudok,